

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- Ogiltigförklara det omtvistade beslutet i den del där utbetalningarna för allmänna tjänster till Caremar, Toremar, Siremar och Saremar har förklarats utgöra stöd i den mening som avses i artikel 87 EG,
- i andra hand ogiltigförklara det omtvistade beslutet i den del där utbetalningarna för allmänna tjänster till Caremar, Toremar, Siremar och Saremar förklarats utgöra nytt stöd och inte existerande stöd, samt
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som de som åberopats i mål T-265/04, *Adriatica di Navigazione m.fl. mot kommissionen* (1).

(1) Ännu ej publicerat i EUG.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 22 juli 2004 av Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén

(Mål T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Rättegångspråk: spanska)

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, Jaén (Spanien), har den 22 juli 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av José Francisco Vázquez Medina, letrado del Ilustre Colegio de Jaén

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1.7 i rådets förordning (EG) nr 864/04 – i kraft av själva lagen (*ipso jure*), och
- fatta beslut om rättegångskostnaderna senare.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter ovannämnda artikel i den mån det, enbart med avseende på olivolja, föreskrivs att regleringsåret 1999/2000 skall sammanläggas med de tre regleringsår (2000/2001, 2001/2002 och 2002/2003) som gäller för övriga jordbruksområden vid beräkningen av det direktstöd som skall utgå till producenterna.

Sökanden gör till stöd för sitt påstående gällande att artikeln, förutom att i strid med motiveringsskyldigheten vara bristfälligt motiverad, är diskriminerade mot vissa regioner och många jordbrukare med hänsyn till att regleringsåret 1999/2000 gav en väldigt liten skörd i Andalusien, i synnerhet i Jaén. Genom att ovannämnda regleringsår beaktas vid beräkningen av stödet, kommer olivoljeproducenter i Jaén, i likhet med dem i Cordoba och Granada, enbart av den anledningen, lida stor ekonomisk skada och således diskrimineras.

Sökanden gör slutligen gällande maktmissbruk.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 22 juli 2004 av Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos och Antonio Parras Rosa

(Mål T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Rättegångspråk: spanska)

Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos och Antonio Parras Rosa, bosatta i Jaén (Spanien), har den 22 juli 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av José Francisco Vázquez Medina, abogado del Ilustre Colegio de Jaén

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1.7 i rådets förordning (EG) nr 864/04 – i kraft av själva lagen (*ipso jure*), och
- fatta beslut om rättegångskostnaderna senare.

Grunder och huvudargument

Sökandena åberopar samma grunder och huvudargument som dem som har åberopats i mål T-295/04.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 22 juli 2004 av Republiken Italien

(Mål T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Rättegångspråk: italienska)

Republiken Italien har den 22 juli 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Antonio Cingolo.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut nr K(2004)1812 av den 19 maj 2004 om fastställande av att det statliga stöd som Italien beviljat (i enlighet med lag nr 294 av år 1981) i form av lån till låg ränta till WAM s.p.a. på 104313,20 euro från och med den 24 april 1996 samt på 106366,60 euro från och med den 9 november 2000 (statligt stöd nr C 4/2003 (ex NN 102/02)) är olagligt och i vilket Republiken Italien anmanades att återkräva stödet, och

— ogiltigförklara alla andra härmed sammanhängande eller följande rättsakter och förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Italien har väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt angående Europeiska gemenskapernas kommissionens skrivelse av den 19 maj 2004 om fastställande av att det statliga stöd som Italien beviljat (i enlighet med lag nr 294 av år 1981) i form av lån till låg ränta till WAM s.p.a. på 104313,20 euro från och med den 24 april 1996 samt på 106366,60 euro från och med den 9 november 2000 (statligt stöd nr C 4/2003 (ex NN 102/02)) är olagligt och i vilket Republiken Italien anmanades att återkräva stödet. Enligt lag nr 294 av år 1981 ges stöd särskilt till italienska företag som avser att starta ett dotterbolag, öppna representationskontor, butiker eller varuhus.

Till stöd för sin talan har Republiken Italien åberopat följande grunder:

- A) Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, genom att rätten till försvar, principen om öppenhet och principen om ett kontradiktoriskt förfarande inte iakttagits eftersom kommissionen inte har delgivit Italien den ansökan som givit upphov till förfarandet.
- B) Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, genom åsidosättande av rätten till försvar och motiveringsskyldigheten på grund av bristfällig utredning, eftersom kommissionen underlåtit att göra en erforderlig prövning av ansökan och efterföljande rättsakter med stöd av de befogenheter som den ges genom förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.
- C) Oriktig bedömning av omständigheterna och åsidosättande av artikel 1 b i förordningarna nr 69/2001 ⁽²⁾ och nr 70/2001 ⁽³⁾, eftersom kommissionen felaktigt klassificerade det ifrågavarande stödet såsom "exportrelaterat stöd".
- D) Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och principen om tro och heder genom att kommissionen
- har bestridit att den har brutit i sin informationsskyldighet beträffande stödet trots att den hade kännedom om den nationella lagen nr 394/1981. Syftet med de ifrågavarande stöden har inte ett direkt samband med export utan huvudsyftet är en internationalisering genom upprättandet av driftsställen i utlandet.
- E) Åsidosättande av artikel 87 EG och följande artiklar och av motiveringsskyldigheten. Härvid skall påpekas att kommissionen, i det omtvistade beslutet, inte har förklarat varför och i vilken utsträckning ett stöd såsom det ifrågavarande stödet som är individuellt och relativt litet kan påverka handeln mellan medlemsstaterna. Den har inte heller angivit grunderna för den påstådda påverkan på konkurrensen inom gemenskapen, särskilt som det rör sig om ett relativt begränsat belopp.
- F) Åsidosättande av artikel 4 i förordning nr 69/2001 och av motiveringsskyldigheten eftersom kommissionen tillämpade denna bestämmelse retroaktivt mot bakgrund av rättsförhållanden som uppkommit och upphört medan de tidigare gällande bestämmelserna var i kraft.
- G) Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, avsaknad av logik, åsidosättande av principen om grundläggande rättvisa och felaktig tillämpning av förordningarna nr 69/2001 och nr 70/2001, eftersom kommissionen anpassat beloppet för återbetalning av bidraget enligt irrelevanta och felaktiga kriterier.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.03.99, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 10, 13.01.2001, s. 30).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.01.2001, s. 33).